

Наточи вино червено,
от девет душини бѣчвици,
че ще ви двама посгодим.
Милка я драго додража,
че взе бяло бакърче,
че влезе в изби дълбоки
да точи вино червено.
Дорде ги Милка изреди
до девет душини бѣчвици,
Милкини братя троица,
те са Димитър хванали,
къс по къс са го дробили,
със брадва са го насякли.
Че го събрали, събрали,
в неговото си ямурлучи.
Че го занесли, занесли,
в тяхната равна градинка
между бял-червен трендафил.
Бързо се назад върнали.
Милкини братя троица,
те са на Милка думали:
– Стоя Димитър, та чака,
че си Димитър отиде.
Нали е Милка разумна,
грабнала бели бакъри,
край Димитрови замина.
Като е чула, разбрала,
разбрала, още видяла
Димитровата майчица,
тя си из двора ходеше
и си Димитър думаше:
– Къде си, сино, Димитре
твоите, сино, другари,
всички във къра отидоха,
по една леа изораха.
Като в градинка увлезе,
и си трендафила погледна,
видяла сиво ямурлуче,